

Regeling forensenvergoeding

(betreft de regeling zoals deze door het college is vastgesteld op en sindsdien is gewijzigd.)

overwegende dat met het bieden van een forensenvergoeding wordt tegemoetgekomen aan de vraag van werknemers om aanvullende arbeidsvoorwaarden en een dergelijke vergoeding de positie van de gemeente op de arbeidsmarkt versterkt ten opzichte van andere gemeentelijke werkgevers;

Artikel 1 Begripsbepalingen

Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

- werknemer:
de werknemer als bedoeld in artikel 1.1 van de Cao Gemeenten;
- werkgever:
de werkgever als bedoeld in artikel 1:1 van de Cao Gemeenten;
- vergoeding:
de tegemoetkoming in de kosten van het dagelijks reizen tussen de woning van de medewerker (het woonadres) en het werkadres;
- woonadres:
het adres waar de werknemer woont en wordt aangegeven met straat, huisnummer, woonplaats;
- werkadres:
het vaste adres waar de werknemer zijn arbeidsplaats heeft - aangegeven met straat, huisnummer en woonplaats -, en/of van waaruit met de arbeid wordt begonnen;
- reisafstand:
de met behulp van een benoemde routeplanner vast te stellen afstand tussen woonadres en werkadres;
- kortste route
de route die als kortste wordt aangegeven in de routeplanner Routenet.

Artikel 2 Algemeen

1. De werkgever verstrekt de werknemer een vergoeding voor de kosten van woon-werkverkeer met een maximum van 40 kilometer per dag.
2. Voor het bepalen van de reisafstand wordt uitgegaan van de reisafstanden zoals deze worden gegeven in de routeplanner van Routenet, op basis van de kortste route zonder gebruik van een pont.
3. De reisafstand tussen de heen- en terugreis worden als twee afstanden opgeteld op twee cijfers achter de komma.

Artikel 3 Vergoeding kosten woon-werkverkeer bij gebruik van eigen vervoer

1. De werknemer ontvangt per maand een vergoeding, op basis van € 0,17 per kilometer.
2. Het bedrag van de vergoeding is afhankelijk van de reisafstand en het aantal dagen per week waarop gewoonlijk wordt gereisd waarbij op jaarbasis een aantal van 214 dagen wordt gehanteerd.

Artikel 4 Tijdelijk geen vergoeding

1. Indien in een aaneengesloten periode van 30 kalenderdagen de reis voor woon-werkverkeer niet is gemaakt vanwege verlof of ziekte wordt bij voortzetting van het verlof en/of ziekte na deze 30 kalenderdagen de vergoeding niet uitbetaald.
2. Indien na het stopzetten van de vergoeding de werknemer de reis voor woon-werkverkeer maakt voor het verrichten van werk en/of re-integratie-activiteiten zal de vergoeding worden betaald naar rato van het aantal werkelijke reisdagen per week.

Artikel 5 Wijzigen of vervallen van de vergoeding

1. De vergoeding wordt aangepast als sprake is van wijziging van de reisafstand en/of wijziging van het aantal dagen waarop wordt gereisd.

2. Een wijziging van de reisafstand als gevolg van een tijdelijke verkeersmaatregel geeft een aanpassing van de vergoeding als de verkeersmaatregel 30 kalenderdagen of meer van kracht is. De gewijzigde vergoeding wordt van kracht met ingang van de eerste dag van de maand volgende op de maand van aanvang van de verkeersmaatregel.
3. De werknemer moet een wijziging van de reisafstand als gevolg van een verkeersmaatregel of om andere redenen en/of wijziging in aantal te werken dagen in een kalender-maand melden bij personeelszaken.
4. Ten minste een keer per kalenderjaar vindt een nieuwe routemeting dmv de routeplanner plaats door personeelszaken om de reisafstand te kunnen bepalen en daarmee het recht op vergoeding te kunnen vaststellen, dit ter onderbouwing van de mogelijkheid om eenmaal bepaalde gegevens opnieuw te kunnen toetsen op juistheid.
5. Wijziging van de vergoeding, als gevolg van een op basis van het derde lid geconstateerde wijziging van de reisafstand, wordt van kracht met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin de nieuwe reisafstand is vastgesteld.
6. Het recht op vergoeding eindigt op de dag van ontslag van de werknemer.

Artikel 6 Vergoeding kosten woon-werkverkeer bij gebruik van openbaarvervoer

1. De werknemer waarvoor de reisafstand is bepaald op meer dan 10 kilometer en die voor de reis gebruik maakt van het openbaar vervoer, komt in aanmerking voor een vergoeding per maand voor het door de werknemer aangeschafte bus- en/of treinabonnement.
2. De vergoeding per maand is naar de werkelijk gemaakte kosten met een maximum per maand van het voor de route geldende ster-abonnement per maand.
3. Om voor de vergoeding in aanmerking te komen dient de werknemer de openbaar vervoerbewijzen - zodra deze niet meer geldig zijn - in te leveren bij personeelszaken.
4. De werknemer die de kosten voor het gebruik van het openbaarvervoer declareert komt niet in aanmerking voor de vergoeding op basis van artikel 3.

Artikel 7 Onvoorziene gevallen

In gevallen waarin de regeling niet of niet in redelijkheid voorziet, kan de werkgever een bijzondere voorziening treffen.